

עין משפט נר מצוה

במה מדליקין פרק שני שבת

קח א מדי פירא מהל' שבת
הכלה יח קמן לאין מה
טויש' ע"ח קמן קמן קמן
ז'
קב ב מדי פירא מהל' שבת
שבת הללס כל קמן
סס טויש' ע"ח קמן קמן
קמן ב'
ק' ג מדי פירא מהל' שבת
הללס טו'
ק"ד ד מדי פירא מהל' שבת
התורה הללס ד'
נכח"ס פ"ה דברות סימן
ק"ה'
ק"ה ד מדי פירא מהל'
דעות הללס ג'

מוסף רש"י

מניין פנים. של יומא גי.
ומעוה פנים. של יומא גי.
על גבי תחומים נכנסים לו.
למסקאות ובל' מילת.
דיוס פנים של ג' קמח
ה' סוף חכמה וחסר
הכלה לא שמעתי אלף פת
לפניה. וכל מילת דרוס פנים
למן סמית פנים נכנסות
ק"ה"ג

רב נסים גאון

איברך תחת עליו כבר או
זינך וטולטלו. תמצא עיקר
המסורה ודבר דין מסתק
יורה וזן מן אימור מה
זמנול חכמה רב יהודה
אמר שרואל חוסכי משה
למטה. ורבי חננאל וכו'
משימה משימה דרב אמר
גנוח עליו כבר או תינן
שטולטלו. וכפר נטל לא
את בני וזו מדי אברו לא
אמר כבר או תינן אלף
למ' כלבר. ומיכן נלמד
י' אותם שפנינון פת על
המורה שדליקין את הר
נליה. ורבי ישיהו המורה
מקומה. עוברין הם על
למטה. ורבי חננאל וכו'
מפעות ואמר לעשות כן.
אלה תהיו חכמים להניח
כבר אלף למ' כלבר ולא
י' אבר. אה"נ. ומיכאן
דע שאלו שמניחין כבר
ל' המורה שדליקין עליה
שבת כד' שטולטלו
ה' שבת ישיהו מסקומה
נגזר. לאמת ולמנון ושוא
אמר. אין לעשותו כלל. כי
קבלה לא תהיה זאת אלא
לפת לא ולחלין.

רכינו חננאל

לענן שאלתא וטולטלא.
ד"ש נשמוה של ארס דרא
ור של הקיה שנסמר ג'
ז' נשמוה ארס. מוטב חכמה
ור של כשר ודם מפני
יר של הקיה. כלומר אם
יר חולה שיש בו סכנה
אין השכינה שורה
ללא מתוך שמה. שנאמר
היה כגון המנון והרי
עליו רוח אלהים. וכן לרבי
לכת. והרי מילי ברבה אבלי
תלמידי ר'י. שכל תלמידי
אין שפחותיו נוטפות מו
ימיה. חנו רבן פוליס
י' ארס ענוותן כהלל ואל
יהי קפדין כסמיה מעשה

כל יומא דשכחא. של כל שפחות השנים: הוה יסיב וגריס. שלא יקרב מלאך המות אליו שהמורה מגינה ממות כדאמרין בכוטוה (דף קא.). סליק וכו' כאלני. מנענע המלאך כאלנות להשמיע קול מימה: וכלניס של בים אכא רעביס. לשמי שאלות הללו הו'נדך: ולא יפס אמר כו'. שלתקנה הללניס לא ה'מריכוהו לשנות עלטול נבילה ואת האריה המת אסרו לעלטל אלף על ידי ככר או מיוק. ל"ח שהקדימוהו משונת הכלל לתשובת האריה לשון רצומי: ולענין שאלתא. דמיה לככות: דשאלתא קדמיכון. דרך עושה אמר דהוה ליה למימר דשאלתון קדמי: קרויה נר. נר אלהים נשמת אדם (משלי כ): מוטב הככה נרו כו'. ללא מהכא יליף חלול שבת דפיקוח נפש נפקא לן מוהי כהס ויקרא ית' ולא שימות כהס אלף להטעימן הדבר כנאלה המושכת את הלל לפי שהו כלס לשמוע הדרכה נסיס ועמי הארץ והיו לר'ינין הדרכנין למשון את לנכס: תחלו וכו'. וכ"ש שיש עוד בינתיים: קודם השמה אס יעמול כמורה שקדמה לשמס' יש יתרון: לוואו. לוואו שולא"ש: מהולל. משונת: משון שמשק עס פרשטיס. שנתן להס עמה משחקת כדי להאמין חלון ולטורדן מן העולם הכל: שמה של מוה. כגון הכנסת כלה: שחוק. שחוק ממש שאין דעת שחוק מיושבת עליו ואפילו אינו של לנן מ"ת אין בו יישוב: קלוס ראש. לנן: קחו לי מנון. מזהו היא להשקות עליו שכינה: לדבר הלכה. לרין לפתוח כמילי דבדיוחוא דבישא: לחלוט טוב. אס כל לישן מתוך שמה מראין לו חלוט טוב: נוטפות מר. מרירות מחמת אימה: וכדמי רכנן. נפתח לכס מחמת השמחה: מטי פנים. שלא יוקו: ומעוה פנים. שלא יאל עליו עס ממורות דהוא עו פנים (הלל א): כדברי חוריה. מותר לענות כאלוהו: הרס ויולדס יתדיו. ביוס שהרה זה יולדת ולד אחר כמו מרגולת ויין שמשמשת ככל יוס נמאלת יולדת ככל יוס דהכי משמע קרא ככל עת שהיא מתעצרת יולדת שממדת לנמור לית הולד למן מעוט: כל ואררך. טרה לענוהו כאלוהו כדי להעמיד דברי מורה על מכונו: לינגל. זו חולת. לאף. מין אינן הטוען ג' מניי פירות אכיוות וקפריסין ולולנין וכי אימיה להאי לתימה להאי כדאמר גריס חוקת הכמים): פיסס כר. משמע גלוסקאות שרבות כמין פס ד ומשמע כלי מילת כמו כמות פסיס): כר. כמו לשור כר (כרשית מנ) ולענין כלי מילת כר נקי כמו כרה כחמה (סר ו): כמין ופטריוס. שיואלץ כמות שהן כלילה אחד וכמין ועגולין כגלוסקאות: כנרא כר קורא. סיב כמין לנעט מלויך גדל סכיוות הקור של דקל כשהוא רך. קור ענף האילן כשהוא רך יואל ככל שנה קודם שיתקשה קרוי קור: שהמור

כל יומא דשכחא. של כל שפחות השנים: הוה יסיב וגריס. שלא יקרב מלאך המות אליו שהמורה מגינה ממות כדאמרין בכוטוה (דף קא.). סליק וכו' כאלני. מנענע המלאך כאלנות להשמיע קול מימה: וכלניס של בים אכא רעביס. לשמי שאלות הללו הו'נדך: ולא יפס אמר כו'. שלתקנה הללניס לא ה'מריכוהו לשנות עלטול נבילה ואת האריה המת אסרו לעלטל אלף על ידי ככר או מיוק. ל"ח שהקדימוהו משונת הכלל לתשובת האריה לשון רצומי: ולענין שאלתא. דמיה לככות: דשאלתא קדמיכון. דרך עושה אמר דהוה ליה למימר דשאלתון קדמי: קרויה נר. נר אלהים נשמת אדם (משלי כ): מוטב הככה נרו כו'. ללא מהכא יליף חלול שבת דפיקוח נפש נפקא לן מוהי כהס ויקרא ית' ולא שימות כהס אלף להטעימן הדבר כנאלה המושכת את הלל לפי שהו כלס לשמוע הדרכה נסיס ועמי הארץ והיו לר'ינין הדרכנין למשון את לנכס: תחלו וכו'. וכ"ש שיש עוד בינתיים: קודם השמה אס יעמול כמורה שקדמה לשמס' יש יתרון: לוואו. לוואו שולא"ש: מהולל. משונת: משון שמשק עס פרשטיס. שנתן להס עמה משחקת כדי להאמין חלון ולטורדן מן העולם הכל: שמה של מוה. כגון הכנסת כלה: שחוק. שחוק ממש שאין דעת שחוק מיושבת עליו ואפילו אינו של לנן מ"ת אין בו יישוב: קלוס ראש. לנן: קחו לי מנון. מזהו היא להשקות עליו שכינה: לדבר הלכה. לרין לפתוח כמילי דבדיוחוא דבישא: לחלוט טוב. אס כל לישן מתוך שמה מראין לו חלוט טוב: נוטפות מר. מרירות מחמת אימה: וכדמי רכנן. נפתח לכס מחמת השמחה: מטי פנים. שלא יוקו: ומעוה פנים. שלא יאל עליו עס ממורות דהוא עו פנים (הלל א): כדברי חוריה. מותר לענות כאלוהו: הרס ויולדס יתדיו. ביוס שהרה זה יולדת ולד אחר כמו מרגולת ויין שמשמשת ככל יוס נמאלת יולדת ככל יוס דהכי משמע קרא ככל עת שהיא מתעצרת יולדת שממדת לנמור לית הולד למן מעוט: כל ואררך. טרה לענוהו כאלוהו כדי להעמיד דברי מורה על מכונו: לינגל. זו חולת. לאף. מין אינן הטוען ג' מניי פירות אכיוות וקפריסין ולולנין וכי אימיה להאי לתימה להאי כדאמר גריס חוקת הכמים): פיסס כר. משמע גלוסקאות שרבות כמין פס ד ומשמע כלי מילת כמו כמות פסיס): כר. כמו לשור כר (כרשית מנ) ולענין כלי מילת כר נקי כמו כרה כחמה (סר ו): כמין ופטריוס. שיואלץ כמות שהן כלילה אחד וכמין ועגולין כגלוסקאות: כנרא כר קורא. סיב כמין לנעט מלויך גדל סכיוות הקור של דקל כשהוא רך. קור ענף האילן כשהוא רך יואל ככל שנה קודם שיתקשה קרוי קור: שהמור

וזמא אומר לא נברא כל העולם כולו אלא לצוות לזה ומאי דבריו סותרין זה את זה כתיב טוב כעס משחוק וכתוב לשחוק אמרתי מהלל כתיב ושבתתי אני את השמחה וכתוב ולשמחה מה זה עושה לא קשיא טוב כעס משחוק טוב כעס שכונס הקב"ה על הצדיקים בעוה"ז משחוק שמשחוק הקב"ה על הרשעים בעולם הזה ולשחוק אמרתי מהלל זה שחוק שמשחוק הקב"ה עם הצדיקים בעולם הבא ושבתתי אני את השמחה ישמחה של מצוה ולשמחה מה זה עושה זו שמחה שאינה של מצוה ללמדך ישאין שכינה שורה לא מתוך עצבות ולא מתוך עצלות ולא מתוך שחוק ולא מתוך קלות ראש ולא מתוך ישיחה ולא מתוך דברים בטלים אלא מתוך דבר שמחה של מצוה שנאמר רצונך שתשתה כוס של יין שמה ולמאן ותדי עליו ד' ה' אמר רב יהודה וכן לדבר הלכה אמר רבא וכן לחלוט טוב איני והאמר רב גידל אמר ר' כל תלמיד חכם שיושב לפני רבו ואין שפתותיו נוטפות מר תכוונה שנאמר שפתותיו שושנים נוטפות מור עובר אל תקרי מור עובר אלא מר עובר ל"א תקרי שושנים אלא שושנים לא קשיא הא ברבה והא בתלמיד ואיכעית אימא הא והא ברבה ולא קשיא הא מקמי דלפתח הא לכתר דפתח כי הא דרבה מקמי דפתח להו לרבנן אמר מילתא דבדיחותא ובדחי רבנן לסוף יתיב באימתא ופתח בשמעתא ואף ספר משלי בקשו לגנון שהיו דבריו סותרין זה את זה ומפני מה לא גנווהו אמרי ספר קהלת לאו עיינינו ואשכחינן טעמא הכא נמי ליעינין ומאי דבריו סותרים זה את זה כתיב אל תען כסיל כאלותו וכתוב ענה כסיל כאלותו לא קשיא הא בדברי תורה הא כמילי דעלמא כי הא דההוא דאתא לקמיה דרבי אמר ליה אייתא אשתי ובניך בני אמר ליה רצונך שתשתה כוס של יין שמה ופקע אמר רבי חייא אהניא ליה צלותיה לרבי דלא לשווייה בני ממורי דרבי כי הוה מצלי אמר ליה רצון מלפניך ה' אלהינו שתצילני היום מעוי פנים ומעוות פנים בדברי תורה מאי היא כי הא דיתבי רבן גמליאל וקא דריש עתידה אשה שתלד בכל יום שנאמר הרה ויולדת יהדיו לינגל עליו אותו תלמיד אמר ל"א אין כל חדש תחת השמש א"ל בא ואראך דוגמתן בעוה"ז נפק אחוי ליה תרנגולת ותו יתיב רבן גמליאל וקא דריש עתידים אילנות שמוציאין פירות בכל יום שנאמר ענף וענף פרי מה ענף בכל יום אף פרי בכל יום לינגל עליו אותו תלמיד אמר והכתוב אין כל חדש תחת השמש א"ל בא ואראך דוגמתם בעולם הזה נפק אחוי ליה צלף ותו יתיב רבן גמליאל וקא דריש עתידה ארץ ישראל שתוציא גלוסקאות וכלי מילת שנאמר יהי פסת בר בארץ לינגל עליו אותו תלמיד ואמר אין כל חדש תחת השמש אמר ליה בא ואראך דוגמתן בעולם הזה נפק אחוי ליה כמיהוין ופטירות ואכלי מילת נברא בר קורא: ח"ד לעולם יהא ארם ענוותן כהלל ואל יהא קפדין כשמאי מעשה בני אדם שהמור

מסורת הש"ס

16 לקמן קט. 17 לקמן קט.
קמח. 18 כרמח ו. 19 ד' 20
למנוהו. 21 ספסות קר. פיס.
22 פירא שמה. 23 מין צפון
עדר טר. 24 ונקמן סו:
ספסות קר. 25 ונכרות טו:
וסס חלף שאלני וכו' וכו'
לח' לסימ. 26 ופי' חספסות
פיו. 27 דרוס חן מן דוד.
28 סמכות קול. 29 א' א' א'
דרי: פירא פיש שיעיט'
רביס. 30 ו' 31 ד' 32 ו'
33 א' 34 מ' 35 ו' 36 ו'
מדיס: 37 ו' 38 ו' 39 ו'
מדיס: 40 ו' 41 ו' 42 ו'

תורה אור השלם

- 1 בו מו אשר יחבר אל כל
- 2 מה יירון לאדם ככל
- 3 חוק דבר הכל נשמע את
- 4 טוב כעס משחוק כי ברע
- 5 לשחוק אמרתי מהלל
- 6 ושבתתי אני את
- 7 וישמחה מהלל כתיב
- 8 וישמחה מהלל כתיב
- 9 אל תען כסיל כאלותיו
- 10 ענה כסיל כאלותיו
- 11 דגני מבאי אותם
- 12 מה שיהיה הוא שיעשה
- 13 כדר מרום יתקאל
- 14 יהי פסת בר בארץ
- 15 בראש קרית ירשע כלבנון
- 16 פרוי ורעיו מעיר כעש
- 17 חללם כעס טו

לעני רש"י

שולא"ש (שול"ז).
הכונה.